

Toelichting

Algemeen

De verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de met ingang van 15 november 2004 in werking getreden Verordening Wet kinderopvang gemeente Groningen (VWk) ligt bij de gemeente. Deze verordening regelt de verlening, de voorschotverlening en de vaststelling van de tegemoetkoming inzake reguliere kinderopvang voor de gemeentelijke doelgroepen zoals die zijn genoemd in artikel 1.22 van de Wet.

Voor de vergoeding van kosten kinderopvang op grond van sociaal-medische indicatie moet een aparte regeling worden getroffen omdat de desbetreffende wetsartikelen (met name artikel 1.23) niet in werking zijn getreden. Het Rijk stort daartoe jaarlijks middelen in het gemeentefonds ten behoeve van de uitvoering van een gemeentelijke regeling.

De sociaal medische indicatie

Een ouder kan een vergoeding voor de kosten van kinderopvang ontvangen als vast staat dat het om sociaal-medische redenen noodzakelijk is dat (en in welke mate) gebruik wordt gemaakt van kinderopvang. De sociaal-medische redenen kunnen zowel bij de ouder als bij het kind aanwezig zijn. Deze doelgroep omvat niet alleen personen met een inkomen op minimumniveau, maar ook personen die een hoger inkomen hebben of een partner met inkomsten. Aangezien de draagkrachtregels voor de bijzondere bijstand op het inkomen van toepassing zijn, is het mogelijk dat belanghebbende(n) een deel van de kosten zelf moet(en) betalen.

Voorliggende voorzieningen

Als er sprake is van een passende voorliggende voorziening, die qua omvang voldoende uren betreft, is het toekennen van een tegemoetkoming voor kinderopvang op grond van sociaal-medische problematiek door de gemeente niet mogelijk. In het geval dat een voorliggende voorziening kan zorgen voor passende opvang voor een deel van de uren waarvoor kinderopvang noodzakelijk is, wordt de voorliggende voorziening meegenomen bij de beoordeling van het aantal benodigde uren kinderopvang op grond van sociaal-medische indicatie.

Aanvraag

Artikel 6 van de verordening is op de aanvraag van toepassing. Dit betekent onder meer dat het college, naast de gegevens die expliciet in dit artikel worden genoemd, kan bepalen dat meer gegevens nodig zijn om de noodzaak voor kinderopvang op grond van sociaal medische indicatie vast te stellen, zoals een advies of plan van (verdere) aanpak van het Centrum voor Jeugd en Gezin.

Indien de reden voor kinderopvang is gelegen in een beperking van de ouder, kan in een aanvraag om een tegemoetkoming voor meerdere kinderen uit hetzelfde gezin worden verzocht.

Attest gemeente-arts

Voor het vaststellen van de noodzaak van kinderopvang op grond van sociaal-medische redenen, de indicatie, wordt advies gevraagd van een arts van de gemeente. Het attest bevat de elementen zoals genoemd in artikel 8 van deze regeling. In algemene zin is het bij de beoordeling van belang dat de individuele omstandigheden van de thuissituatie in aanmerking worden genomen, en dat zo exact mogelijk wordt aangegeven waarom kinderopvang op grond van sociaal-medische problematiek nodig is, op welke dagen en voor hoeveel uur.

De geldigheidsduur van een indicatie is maximaal zes maanden. Bij plaatsingen die langer duren wordt een nieuwe indicatie gevraagd.

Hoogte en verlening vergoeding

Als de noodzaak van kinderopvang op grond van sociaal-medische indicatie is vastgesteld kan de aanvraag voor een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang verder in behandeling worden genomen.

De tegemoetkoming is inkomensafhankelijk. Bij de vaststelling van de hoogte van de tegemoetkoming kosten kinderopvang op grond van sociaal-medische indicatie wordt de draagkracht uit inkomen berekend overeenkomstig de systematiek die geldt bij de berekeningswijze van aanvragen bijzondere bijstand. Om uitvoerings-administratieve redenen worden de kosten van kinderopvang vastgesteld op basis van het gebruikelijke marktconforme tarief, dat in de buurt ligt van de maximale uurprijs zoals die jaarlijks door het Rijk wordt vastgesteld.

Maxima in de regeling

In de regeling is de periode waarvoor een tegemoetkoming kan worden verstrekt beperkt tot maximaal zes maanden met een verlengingsmogelijkheid. De regeling is namelijk bedoeld als een tijdelijke opvangmogelijkheid in crisissituaties. Er zal daarna voor een meer permanente oplossing gezorgd moeten worden door betrokkenen zelf of met hulp van jeugdzorg of andere maatschappelijke organisaties. Enkel in een uitzonderlijk geval, waarin sprake is van zeer dringende redenen, kan de periode van tegemoetkoming voor een tweede maal worden verlengd.

Verder is het aantal uren kinderopvang per week of maand aan maxima gebonden. Uit de praktijk van de kinderopvang op grond van sociaal-medische problematiek is gebleken dat het in artikel 12 aangegeven aantal uren voldoende is. Daarbij is een onderscheid gemaakt tussen dagopvang en buitenschoolse opvang.

Overgangsrecht

Om te voorkomen dat bestaande gevallen meteen worden geconfronteerd met het nieuwe regime van een maximaal aantal verlengingen, is overgangsrecht opgenomen. Dit houdt in dat besluiten tot verlenging van de periode van tegemoetkoming die van kracht zijn op het moment van inwerkingtreding van de (nieuwe) regeling op 1 juni 2015, toch nog eenmaal kunnen worden verlengd op grond van artikel 11, tweede lid (en in uitzonderlijke gevallen daarna nog eenmaal o.g.v. het derde lid). Dit geldt ook als het verlengingsbesluit net is uitgewerkt op het moment van inwerkingtreding, maar al wel een aanvraag voor verdere verlenging is ingediend.

Wanneer op grond van overgangsrecht tot een verlenging van de periode van tegemoetkoming wordt besloten, dient wel meteen het maximum aantal uren als genoemd in artikel 12 in acht te worden genomen.